

Περαιτέρω ο κ. Κωτσέλης αναπτύσσει περί του Ταμείου Αναγκ. Ασφαλίσεως κατά Παγετών και Καλάζης, αναφέρον ότι τούτο αναστήθη καλ' ήν έπιούχην έπρροξενήθησαν μεγάλοι ζημιαί εις Πελοπόννησον. Έποστηρίζει την τροποποίησιν του Νόμου ίνα αύξηθῆ ή άποζημιωτέα στρεμματική ποσότης, διότι δέν είναι νοητόν και δικαίον, λέγει, να καταβάλλωμεν είσφοράν έφ' όλοκλήρου τῆς παραγωγῆς και εις περίπτωση παγοπληξίας ν' άποζημιωνόμεθα επί 200 μόνον χιλίμων.

Ακολουθως ο Πρόεδρος τῆς Ένώσεως Πύργου κ. Κωτσέλης αναγιγνώσκει συνταχθέν υπό αυτού σχετικόν έγγραφον, περί τροποποιήσεως του Νόμου άσφαλίσεως τῆς σταφιδοπαραγωγῆς κατά παγετών και καλάζης, άπευθυνόμενον προς την Διοίκησιν του ΑΣΟ. Ανταλλάσσονται, έν συνεχεία, περί του ζητήματος τούτου διάφοροι γνώμαι και καταλήγουν όπως τό θέμα έρευνηθῆ.

Ο κ. Δελγηγιάννης συμφωνεί με την διαπίστωση τῆς κρίσεως και με την ζωερότητα του μέλλοντος, τῆς Κορινθιακῆς άποφαινόμενος ότι ή θεραπεία θέλει επέλθη διά τῆς έφαρμογῆς τῆς ένιαίας συγκεντρώσεως, ήτις συνεζήτηθη εις πλείστα κατά τό παρελθόν συνέδρια, συνελθόντα εις διάφορους πόλεις. Τό αίτημα όμως μέχρι σήμερον δέν έγινε άποδεκτόν υπό τῆς Κυβερνήσεως έξ άντιδράσεων τών σταφιδεργαζών, οτινες διά τεχνασμάτων παρασύρουν προς τούτο και τούς παραγωγούς.

Τό πρωταρχικόν ύπερ δένον νά συζητησωμεν είναι ή συγκέντρωσις τῆς σταφίδας εις τάς άποθήκας του ΑΣΟ, ύπερ φρονούμεν ότι ή Κυβέρνησις θα τό άποδεχθῆ δεδομένου δέ ότι και αί περί τούτου άντιλήψεις του ΑΣΟ συμπίπτουν, είναι περιττόν ν' άπασχολούμεθα εις νέα συνέδρια.

Ο κ. Δευσθόνας Σύμβουλος προτείνει όπως ή Γενική Συνέλευσις έκφράσῃ εύχην ύπερ τῆς Ένιαίας Συγκεντρώσεως.

Ο Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως χαρακτηρίζει άσυμβίβαστον την έπιθυμίαν τών σταφιδοπαραγωγών ίνα ή πολιτική τῆς Κυβερνήσεως μή είναι παρεμβατική και συγκρόνως ούτοι νά ζητούν προστασίαν από αυτήν.

Όμιλών ο κ. Δελγηγιάννης αναφέρει ότι έν έτει 1955 ό τότε Έμπορος Έμπορίου κ. Παπαληγοράς, από τόν όποιον έξήγησαμεν την ένιαίαν συγκέντρωσιν, άπήντησεν ότι έγγκρινει άμέσως τάτην, εάν δέν έπιθυμούμεν κρατικόν παρεμβατισμόν. Ημείς όμως ζητούμεν και τιμὰς άσφαλείας καλ' ότι ό μή καθορισμός τούτων τυγχάνει έπιτυχόνος, δι' ό συμφωνού, λέγει, με τόν άντιπδνον του κ. Νομάριου.

Μετά τό πέρας τῆς ένιαίας του κ. Κω-

τσέλη και τῆς έπακολουθησάσης μικρῆς συζήτησεως και εις πρότασιν του κ. Διπτος Συμβούλου όπως τεθῆ εις ψηφοφορίαν τό ζήτημα τῆς ένιαίας συγκεντρώσεως, και άποφρασεται όπως έκφρασθῆ ή εύχη αυτή διά ψηφίσματος, έχοντας ως ακολουθούς :

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Η Γεν. Συνέλευσις του Αύτονόμου Σταφιδικού Όργανισμού, εκπροσωπούσα τό σύνολον του σταφιδοπαραγωγικού κόσμου τῆς Χώρας και συνελθούσα έν Καλαμάτῃ εις τήν έτησίαν αυτής συνεδρίασιν σήμερον τήν 8ην Μαΐου 1960 υπό τήν προεδρίαν του Νομαρχούντος Μεσσηνίας κ. Πολ. Σφήκα διά τῆς παρουσίας πενήτηνonta έπί αντιπροσώπων επί συνόλου έξήκοντα μελών αυτής, και μετά συζήτησιν λαβούσα ύπ' ύψιν :

1) "Ότι ύρίσταται Σταφιδική κρίσις τῆς μαύρης Κορινθιακῆς σταφίδας, όφειλομένη εις τήν μέχρι σήμερον κρατούσαν άναρχίαν ύσον άφορῶν τόν καταστρεπτικόν διά τήν ποιότητα τρόπον έναποθηκείσεως αυτής και εις άκαταλλήλους άποθηκρευτικούς χρόνους υπό τών καλ' έκαστα παραγωγών και τών μεσαζόντων εμπόρων, καθισταμένου αδύνατου του ποιουτικού έλέγχου του προϊόντος, παρά τάς προς τούτο καταβαλλόμεναι υπό τών όργάνων του ΑΣΟ προσπάθειαι.

2) "Ότι οί έντεϋθεν κίνδυνοι οί άπειλούντες τό έθνικόν τούτο προϊόν έξ ού έπ' ούζούν πενήτηνonta χιλιάδες οικογένειαι σταφιδοπαραγωγών και ισάριθμοι εργαζομένων τούτων, είναι άκρως σοβαροί και έπικειμενοί.

3) "Ότι οί κίνδυνοι ούτοι δέν είναι δυνατόν νά άποσοβηθούν και νά έκλειψούν εάν δέν ληφθούν τά απαραίτητα και έπείγοντα μέτρα καταργήσεως του κρατούντος συστήματος διακινήσεως, έμπορίας και ποιητικῆς προστασίας τῆς σταφίδας, τό όποιον ως άναρχοριστικόν δέν είναι δυνατόν ν' άνταποκριθῆ εις τάς απαιτήσεις τῆς κατανώσεως, ούτε και νά συναγωνισθῆ έν τό έξωτερικῷ τά όμοειδή προϊόντα τά όποια με τυγχονισμένην συσκευασίαν και άρτίαν εμφάνισιν προσφέρονται εις τήν κατανάλωσιν και τυγχάνουν τῆς προτιμίας αυτής εις βάρος του ήμετέρου προϊόντος.

4) "Ότι ή σημερινή Κυβέρνησις έμπρόκεις εκδήλωνει τήν φιλαρχοτικήν αυτήν πολιτικήν διά τῆς λήψεως σερίας νομοθετικών και διοικητικῶν μέτρων πρός όρθολογιστικήν όργάνωσιν τῆς έξαγωγῆς και διαθέσεως τών έξαγωγίμων Γεωργικῶν προϊόντων εις τήν διεθνήν κατανάλωσιν διά συγχρονισμένον μεθόδων και έν τῇ